

1. Bekeert u

Zingen: Psalm 32:5
Schriftlezing: Mattheüs 3:1-12
Zingen: Psalm 81:12, 13 en 15
Zingen: Psalm 68:2
Zingen: Psalm 95:4

Geliefde gemeente, we willen uw aandacht bepalen bij Gods Woord, en wel bij de tekst die u opgetekend kunt vinden in het evangelie naar de beschrijving van Mattheüs, het derde hoofdstuk, daarvan vers 2. We noemen u als tekst Mattheüs 3 vers 2, alleen deze twee woorden:

Bekeert u.

Geliefde gemeente, onze tekstwoorden zijn: 'Bekeert u.' We willen u bepalen bij:

De ware bekering is:

1. een dure plicht;
2. een grote onmogelijkheid;
3. een Goddelijke gave.

We staan stil bij: 'Bekeert u.' Dat zijn onze tekstwoorden. Ze bepalen ons bij:

De ware bekering

1. De ware bekering is een dure plicht, voor jong en oud, wie we ook zijn;
2. De ware bekering is een grote onmogelijkheid, omdat we dood liggen door de zonden en de misdaden;

3. De ware bekering is een Goddelijke gave, daarin ligt het wonder Gods verklaard.

1. De ware bekering is een dure plicht

Gemeente, wanneer in vroeger tijden een koning een bezoek bracht aan een dorp of stad, kwam er – voordat de koning kwam – een voorloper. Deze had twee taken. De eerste taak was om het volk aan te zeggen: ‘De koning komt eraan. Zorg dat u klaarstaat. Zorg dat u alles bereid hebt.’ De tweede taak was om de weg te gaan bereiden. De voorloper moest ervoor zorgen dat de kromme en smalle wegen recht gemaakt werden, de hobbels en de kuilen moesten weggewerkt worden. Zodat wanneer de koning zou komen, hij door de vlakke velden kon rijden.

In Mattheüs 3 lezen we ook van zo’n voorloper. Het is Johannes de Doper, de voorloper van de Heere Jezus. Hij had ook deze twee taken. Hij moest aankondigen dat Jezus zou komen. Hij moest ook de wegen vlak en recht maken. Hij heeft in ons teksthoofdstuk het Joodse volk aangekondigd dat de Koning zou komen. Hij kondigt de Koning aan in vers 2, zeggende: ‘Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. De Koning komt! Deze Koning, Jezus Christus, rijdt door de vlakke velden. Zijn Naam is Heere der heren.’

‘Bekeert u.’ In deze twee woorden ligt een dure plicht. ‘Bekeert u’, geldt voor eenieder van ons. Dat geldt voor heel ons dorp, voor heel ons land, ja, voor de gehele wereld. Niemand wordt overgeslagen. Gods Woord is niet vrijblijvend, de oproep tot bekering is geen privézaak. Nee, Gods Woord geldt voor alle tijden en plaatsen, voor alle mensen. ‘Bekeert u.’ Dat roept de Heere heden tot ons allen. Het is uw plicht om u te bekeren.

Wat is bekering? Het woord ‘bekereren’ betekent in het Grieks ‘berouw hebben, tot andere gedachten en inzichten komen’. Het betekent ook ‘omkeren, terugkeren’. Dan komt er een totale verandering in onze levenswandel, dan gaan we heel anders leven

dan voor die tijd. Bekering is hoogstnoodzakelijk. Het is een dure plicht voor ons allemaal. 'Bekeert u, word wakker, kom tot ander inzicht.' U krijgt berouw over alles wat tegen de Heere ingaat. Maar er is meer. Keer ook om, ga terug. Geliefden, kent u die waarachtige bekering in uw leven? Leefde u eerst anders, maar bent u door Gods genade omgekeerd?

Kinderen, wat is bekering? Ik noem een heel eenvoudig voorbeeld. Wanneer ik met de auto een verkeerde weg in sla, dan hoor ik op de navigatie: 'Keer om!' Dat betekent dat ik moet nadenken en tot inkeer moet komen, want ik zit op de verkeerde weg. Inkeer. Maar het betekent ook 'omkeer'. Ik keer om en ga de foute weg weer terug. Dat is terugkeer. Kinderen, dat zien we ook in de ware bekering. Onthoud het maar. Dan zien we inkeer, omkeer en terugkeer. Ouderen, mochten we het ook onthouden en inleven, want bekering is door Gods Geest inzicht krijgen in wie we zijn, in waar we naartoe reizen. Als deze inkeer komt, durven we niet verder te gaan op de weg die we tot dan toe hebben gelopen.

Geliefden, we worden allen geboren op de brede weg. Die weg is mooi en breed. Dat is een makkelijke weg waarop je geen tegenstand hebt van jezelf. De een wandelt aan de rechterkant in een nette levenswandel. Het gaat hem goed. Hij geniet van het leven. Hij probeert enerzijds zoveel mogelijk naar het Woord Gods te leven, en anderzijds zoveel mogelijk van de wereld te genieten. Een ander wandelt aan de linkerkant van de weg. Hij geniet ook van het leven, hij leeft in goddeloosheid en uitpattingen. Weer een ander leeft in criminaliteit, maar ten diepste lopen we allen op diezelfde brede weg des verderfs. Vandaag roept de Heere ons allen toe: 'Keer om! Ga terug op die weg!' Waarom? Omdat het levensgevaarlijk is op de brede weg waarop u het zo goed kunt vinden. Waarop u zo geniet van alles wat er om u heen gebeurt. Het is een weg die u naar de dood leidt. Het is een weg des verderfs!

Een ander beeld dat we ook zien als we de snelweg oprijden, is als we per ongeluk niet de oprit, maar de afrit oprijden. Dan worden we een spookrijder. Dan zien we borden staan waar met grote letters op staat: ‘Ga terug!’

Dat zegt ook Johannes de Doper tot het volk van Israël. ‘Ga terug.’ Dat zegt de Heere ook nu tot ons: ‘Bekeert u, ga terug.’ De Joden hoefden zich toch niet te bekeren? Ze zeiden: ‘Wij zijn het volk van Abraham. Wij zijn besneden. Wij zijn in het verbond, wij zijn Abrahams kinderen, dus wij hebben geen bekering nodig.’ Wat zegt Johannes tegen hen in vers 8 en 9? ‘Brenge dan vruchten voort der bekering waardig. En meent niet bij uzelfen te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader. Want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.’ Johannes waarschuwt het Joodse volk om niet te bouwen op hun afkomst, niet te kijken naar een godvrezende Abraham uit wie ze zijn voortgekomen. Hij waarschuwt: ‘Denk niet dat u in het verbond bent, want het heeft geen waarde. Bekeert u, brengt vruchten voort van geloof en bekering.’

Dat zegt de Heere nu ook tot u. We kunnen zeggen: ‘We zijn toch gedoopt? We zijn in het verbond. We hebben belijdenis gedaan. We zitten ’s zondags netjes in de kerk, dan hoeft er toch verder niets meer te gebeuren? Moet er dan nóg meer gebeuren? U moest eens weten hoe netjes ik leef, hoe vaak ik uit de Bijbel lees en hoe vaak ik bid. Is dat dan nog niet genoeg?’

Gemeente, met deze vragen tonen we aan dat wij niet begrijpen wat de Heere bedoelt. Ook in onze tijd zijn er zovelen die bouwen op hun Doop. Ze zeggen: ‘Ik ben gedoopt, daarmee heb ik de belofte gekregen. God heeft in de Doop beloofd dat Hij mijn Vader wil zijn. Ik leef netjes en zeg tegen de Heere dat ik Hem wil dienen.’ In eigen kracht gaan dezulken door het leven. Maar wat zegt de Heere ervan? ‘Bekeert u!’ U zit elke zondag in de kerk. Dat is op zich een goede zaak. Dat moet u ook blijven doen. Maar als u verder niets hebt, dan roept de Heere u toch op: ‘Bekeert

u.' Ja, ook u, die zo serieus leeft. Die van uzelf denkt dat u beter bent dan anderen. De Heere roept u toe: 'Bekeert u!' Het is uw plicht om u te bekeren, u kunt zo niet langer doorleven.

Anderen, die Gods Woord vaak onderzoeken en daar ook smaak in hebben, ja, zelfs zij die zoveel van de Heere Jezus in de Bijbel hebben gelezen dat ze ook zin krijgen om de Heere Jezus te dienen, roept Hij toe: 'Bekeert u!' Keer om, want het is niet genoeg dat u op de brede weg wandelt met de Bijbel in de hand, met een handjevol godsdienst. Er is ware bekering nodig. Er is een stilstaan nodig. Er is een inkeer, een omkeer en een terugkeer nodig. U kunt met uw goede gedachten en uw goede werken niet op de brede weg naar de hemel gaan. Want dat is wat wij willen. Wij willen op de brede weg naar de hemel. We willen de wereld vasthouden, we willen de Heere dienen op onze eigen manier. We willen ook nog wel geloven, maar het moet niet te moeilijk zijn. En ... we moeten vooral niet van al onze eigen werken afgesneden worden. Dan moeten we ook niet van de wereld afgesneden worden. Dan willen we met de ene hand God vasthouden en met de andere hand de wereld. Gemeente, dat wil ik ook. Dat leeft in uw hart en in mijn hart. Dat is onze vijandschap tegen God. Daarom roept de Heere ons toe: 'Bekeert u, want zo kunt u niet sterven.' U kunt niet met een leugen in de rechterhand naar de eeuwigheid gaan. Wat is dan nodig? Omkeer.

We zien zo'n duidelijk voorbeeld in Lukas 15 in de gelijkenis van de verloren zoon. De verloren zoon gaat van zijn vader af. Dat is een makkelijke weg. Hij heeft geld, hij heeft goed, hij heeft vrienden, hij heeft plezier en vermaak. Hij raakt steeds verder van zijn vader verwijderd. Totdat ... het alles op is. Dat gun ik u in het geestelijke, dat alles een keer opraakt.

In Lukas 15 lezen we: 'En tot zichzelf gekomen zijnde, zeide hij: Hoevele huurlingen mijns vaders hebben overvloed van brood, en ik verga van honger!' Hij ging nadenken. En dat niet alleen. Hij kwam ook tot de stap om om te keren. Hij zei: 'Ik zal

opstaan en tot mijn vader gaan.' Dus hij ging van zijn vader af, en hij moest omkeren. In vers 20 lezen we: 'En opstaande ging hij naar zijn vader.' Dat was de terugkeer. Daar zien we heel duidelijk de bekering getekend.

Maar nu de vraag aan u. Ziet u dat u met uw rug naar God toe staat? Ziet u dat u met uw gezicht naar de wereld staat? Ziet u dat u uzelf en de wereld liefhebt, en dat u van God niet wilt weten? De Heere spreekt op dit moment met ernst tot u: 'Bekeert u.' Het is uw dure plicht. Waarom? Omdat God uw Schepper is. Hij is het zo waard om gediend te worden, maar u moet niets van Hem hebben. Daarom moet u omkeren. Er moet een verandering en een vernieuwing in u plaatsvinden. U moet heel anders gaan denken, gaan leven, gaan wandelen. Dat is uw plicht. God, uw Schepper, heeft u goed geschapen in het paradijs. We zijn moed- en vrijwillig van Hem afgevallen. Dat we nu in een staat des doods liggen en niet meer van God willen weten, is niet Gods schuld. Dat is onze schuld. Daar zullen wij rekenschap van moeten afleggen. Het is onze schuld dat we buiten God liggen. De Heere roept het u toe: 'Bekeert u. Keer nochtans weder tot uw Schepper.'

Jonge mensen, de Heere spreekt tot jullie met de woorden van Prediker 12: 'En gedenk aan uw Schepper in de dagen uwer jongelingschap.' Kinderen, jullie hebben een nieuw hart nodig, jullie moeten bekeerd worden. Nu is het nog de genadetijd. Nu kunnen jullie nog bekeerd worden. Nu is het nog niet te laat. Het is jullie plicht om je te bekeren. Ook al liggen wij in een staat des doods, tóch zijn wij verplicht aan onze Schepper om ons te bekeren.

We zijn het ook verplicht volgens het werkverbond dat we met de Heere hebben gesloten in het paradijs. Wij hebben het verbond verbroken, maar de eis en de plicht van het werkverbond, gehoorzaamheid aan God en Zijn geboden, is blijven liggen. Die eis zegt tot ons: 'Keer weder.'

We zijn het verplicht aan Gods wet. Gods wet zegt dat we God moeten liefhebben boven alles en onze naaste als onszelf. Maar wij hebben God en onze naaste niet meer lief. Daarom klinkt de oproep: 'Keer weder.' We zijn het verplicht om ons te bekeren volgens Gods Woord. In het Oude en Nieuwe Testament staat meer dan dertig keer de oproep: 'Bekeert u.' Ook staat er vele keren: 'Keer weder.' We lezen het in de profetie van Jeremia: 'Keer nochtans weder tot Mij, spreekt de HEERE.' We lezen het in Ezechiël 33: 'Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik lust heb in den dood des goddelozen! Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve.'

En daarom: 'Bekeert u, bekeert u, want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?' Hoort u dat het uw dure plicht is om u te bekeren? Het is nog het heden der genade, het is nog de welaangename tijd. Het kan morgen te laat zijn. En daarom: 'Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhard uw hart niet.'

Ook al hebt u geen zin om de Heere te dienen. Ook al denkt u: Dat wil ik niet horen. Gemeente, we zijn allemaal hetzelfde. We hoeven niet te denken dat de een beter is dan de ander. In de uitleving misschien wel. We zijn verplicht om netjes te leven. Maar we hebben allemaal hetzelfde hart. Als u zegt dat u geen zin hebt om de Heere te vrezen, dan bent u gruwelijk eerlijk. Maar nogmaals wel 'gruwelijk'. Want dan verwerpt u God, de Springader des levens. U staat Zijn spreken tegen. U wilt niet buigen voor de hoge Majesteit.

Geliefden, diep in ons hart zijn we allemaal hetzelfde. We zeggen allemaal: 'Wijk van ons, want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust.' Dus terwijl de Heere u zo indringend waarschuwt en u toeroept: 'Bekeert u', zeggen, denken en doen wij heel makkelijk: 'Heere, wijk maar van me.' Of we zeggen net als Augustinus: 'Ja, Heere, ik wil wel bekeerd worden, maar nu nog niet.' U wilt eerst nog genieten van het leven.

Zijn er onder ons jonge mensen die denken: Ja, ik moet wel be-

keerd worden, en ik wil wel bekeerd worden, maar dan pas als ik vijftig of zestig jaar oud ben? Jonge mensen, er worden onder ons mensen gemist die nooit oud zijn geworden. Voor wie de genadetijd voorbij is. En als nu vandaag of morgen de dag voor jou aanbreekt dat je moet sterven, dan heb je uitgesteld wat geen uitstel kon lijden. En daarom, toen iemand eens vroeg aan een predikant: ‘Wanneer moet ik me bekeren?’ zei die predikant: ‘Een dag voor je sterven.’ De jongen vroeg: ‘Ja maar, ik weet niet wanneer ik moet sterven.’ Toen zei de predikant: ‘Het zou morgen wel kunnen zijn. Zorg daarom dat je je vandaag bekeert.’ Dat is onze plicht, gemeente. Daarom roept de Heere daartoe op. ‘Bekeert u, want waarom zoudt gij sterven?’ De Heere zoekt het goede. Hij laat het goede aan u horen. En wat doen wij? We hebben het gezongen:

Maar Mijn volk wou niet,
Naar Mijn stemme horen.

Dat brengt ons tot ons tweede punt, een verschrikkelijk punt, want:

2. De ware bekering is een grote onmogelijkheid

Waarom is de ware bekering zo'n grote onmogelijkheid? Daarvoor moeten we naar het paradijs, naar Genesis 3. Terwijl we zo goed geschapen waren, naar Gods beeld, in ware kennis, gerechtigheid en heiligheid, en we zo op God gericht waren, heeft het ons niet goed gedacht onze Schepper in erkentenis te houden. Wij willen God niet meer dienen. Wij hebben ons van God losgescheurd. Wij hebben het verbond verbroken en hebben ervoor gezorgd dat we uit het paradijs verdreven zijn. Wij hebben ervoor gezorgd dat we op de brede weg wandelen. We hoeven Adam de schuld niet te geven. Mochten wij zelf maar eens Adam voor God worden. Dan heeft Adam het niet meer gedaan, maar dan wordt het:

Ik heb gedaan wat kwaad was in Uw oog;
Dies ben ik, Heer', Uw gramschap dubbel waardig.

Het is mijn schuld dat ik op de brede weg wandel. Ik heb mezelf dood gegeten en nu ben ik zo'n vijand van God, zo'n vijand van mijn bekering, zo'n vijand van het leven met de Heere. Is het niet waar, geliefden? Als u zou mogen kiezen tussen een week in de kerk zitten of een week op vakantie gaan, wat zouden we kiezen? U hoeft geen antwoord te geven, want ik weet uw antwoord. Waarom? Omdat we allemaal hetzelfde hart hebben. We lezen in Genesis 8: '... want het gedichtsel van des mensen hart is boos van zijn jeugd aan.'

Als de Heere ons hart niet verandert, kiezen we voor ons eigen genot. Maar het zijn wegen des doods. We kiezen voor de zonde, maar we zondigen ons dood. We kiezen voor de wereld, en de wereld geeft niets. We kiezen voor satan, maar de satan legt het aan op onze ondergang. We kiezen voor ons eigen ik. Wij zijn koning en willen koning blijven. We willen niemand dienen, dan onszelf. We willen vrijheid, en we hebben niet in de gaten dat we in diepe gevangenschap leven onder de macht van satan. Bekering is onmogelijk, omdat God een heilig en ijverig God is. Een heilig God, Die met de zonden geen gemeenschap kan hebben. Die de zonden haat en straft. God is een ijverig God, een jaloers God op Zijn eer; Die geen mededingers kan dulden. Hij eist een volmaakte liefde tot Hem. Hij eist dat we Hem alleen liefhebben. En dat kunnen we niet meer.

Maar de Heere roept ons toe: 'Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.' Er is een andere Koning. U moet koning-af worden. Maar dat is onmogelijk, dat wil ik niet. Is het echt zo erg? Maakt u het niet wat te zwart? Gemeente, we laten Gods Woord spreken. Psalm 14: 'De HEERE heeft uit den hemel nedergezien op de mensenkinderen, om te zien of iemand verstandig ware, die God zocht.' Hij heeft gezocht en niemand

gevonden. Ze zijn allen afgeweken. Wat lezen we in Romeinen 3? ‘Er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand die goed doet, er is ook niet tot één toe.’

We lezen op zovele plaatsen in de Bijbel dat de mens in zijn doodstaat geneigd is God en zijn naaste te haten. We zijn onbekwaam tot enig geestelijk goed en geneigd tot alle kwaad. Het zou kunnen zijn dat het vanbinnen bruist en dat u zegt: ‘Ik ben het niet met u eens. Als u wist hoeveel liefde ik tot God heb en hoe groot mijn geloof is ...’ Ach gemeente, mijn gevoel en mijn gemoed kan in godsdienstige zin heel wat klaar maken, terwijl ik nog steeds niet bekeerd ben. Maar het is onmogelijk om God lief te hebben uit onszelf en van onszelf. We zijn vijanden van God en van de kennis van Zijn wegen. Het is onmogelijk om God te dienen.

Geliefden, nu moeten we zowel het eerste als het tweede punt overeind houden. Het eerste punt was ‘de dure plicht om ons te bekeren’; het tweede punt is ‘de grote onmogelijkheid om ons te bekeren’. De verantwoordelijkheid blijft honderd procent overeind, en de onmogelijkheid is ook honderd procent waar. Die twee zaken, onze verantwoordelijkheid en onze onmogelijkheid, maken nu net de ellende van ons als mens uit. Uit ons is geen vrucht meer in der eeuwigheid. Daarom kan er uit ons nooit iets goeds voortkomen.

Maar wie heeft dat al ingeleefd? Wie van ons mag de inleving hebben dat het onze dure plicht is om ons te bekeren? Wie van ons heeft de grote onmogelijkheid om ons te bekeren ingeleefd? Een schuldige onmacht!

Als dát werkelijkheid wordt in uw leven dat het uw plicht is en dat het onmogelijk is, dan zijn dat twee molenstenen die gaan malen, waartussen u verbrijzeld wordt. En dat gun ik u zo. Dat u enerzijds uw plicht zult gevoelen, en anderzijds uw onmogelijkheid,

en dat u daaronder verbrijzeld wordt door Gods Geest. Want als u door Gods genade door de Heilige Geest uw grote schuld en zonde mag zien, en uw grote onmogelijkheid, dan komt er een klagen over uw zonde. Dan komt er een roepen tot God om God. Als de Heere in uw leven komt, als Hij u levend maakt, ziet u de werkelijkheid. Wat ziet u dan in uw hart? Een vijand. Wat nog meer? Een goede, heilige, rechtvaardige God. Een goede God en een vijandig mens. Dan kan God alleen goed doen, en dan kan ik alleen kwaad doen. Dat geeft zoveel droefheid in de ziel en zoveel smart over de zonde. En wat doen we dan vanwege de smart over de zonde en vanwege de liefde tot God? Dan gaan we proberen ons te bekeren. Dan voelen we die dure plicht. Als de Heere in ons leven komt gaan we ons bekeren, en we gaan alles wegwerpen wat tegen Gods Woord is. We gaan proberen om alle zonde uit te roeien. Alles gaat uit ons huis wat niet deugt, en wat tegen God en Zijn Woord ingaat. Mijn hele leven gaat veranderen.

Dan krijgt dit woord, 'Bekeert u', heel veel betekenis. Hebt u het weleens geprobeerd om u te bekeren? Is het in uw ziel weleens nood geworden omdat u een indruk had van Gods hoogheid en de majesteit Gods? Hebt u weleens gewerkt en geprobeerd om alle zonden uit te bannen? Wat kan het ook een goede tijd in de ziel zijn als er droefheid over de zonde mag zijn. Daarin zit meer vreugde dan in alle blijdschap van de wereld.

Jonge mensen, ouderen, het mooiste van de wereld, het genieten van de wereld, veracht u als u de droefheid over de zonde mag kennen. Want de droefheid over de zonde gaat dieper en hoger, ja, is rijker dan alles van deze wereld. In het klagen naar God ligt meer zoetigheid dan in de bittere zoetigheid van de wereld. Als u zo gaat klagen, roepen en reformeren, kan het zijn dat u een heel eind komt in uw bekering. Als u een vloeker was, vloekt u vanaf dat moment niet meer. Vloeken is zonde tegen de hoogste Majesteit. Als u eerst schuine praat had, stopt u daarmee, want

dat is zonde tegen Gods gebod. Als u eerst oneerlijk was in uw handel, dan wordt u vanaf dat moment eerlijk. Dan zou u het minste nog niet durven stelen van uw naaste, want u wilt dan leven naar Gods wet. U wilt alle tien geboden volkomen houden. U wordt een bekeerd mens. En als God er niet aan te pas komt – en dat is met algemene overtuigingen – dan kunnen we op zo'n bekering vast komen te zitten. Dan zijn we daarmee tevreden. Maar dat is niet de bekering die hier bedoeld wordt.

Genoemde bekering is een bekering uit eigen kracht. Daarin werk ik op God aan. Daarin stel ik mijn goede werken voor aan de Heere en daarmee denk ik dat ik met mijn goede werken iets kan betekenen voor de Heere. Maar als de Heere in het leven van Gods ware kinderen een streep gaat zetten door al die goede werken, en als de Heere Zijn heilige wet afkondigt in de ziel, dan voelen we de toorn Gods en de vloek der wet op ons rusten. 'Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.' Spreuken 11 wordt waar, namelijk: 'Goed doet geen nut ten dage der verbolgenheid, maar de gerechtigheid redt van den dood.' Dan gaat u met heel uw bekering ondersteboven. Heel dat gebouw van uw bekering stort dan in.

Geliefden, zijn er in ons midden die de majesteit Gods hebben gevoeld, die door hun bekering heen gezakt zijn? Die met alles ondersteboven gegaan zijn? Met al hun goede bedoelingen, met al hun reformatie? Want al onze gerechtigheden zijn blinkende zonden voor het aangezicht des Heeren. En als ingeleefd wordt dat onze goede werken geen betaalmiddel zijn in het recht van God, dan kunnen we niet meer zalig worden. Dan zijn we door alles heen gezakt. Dan is heel onze bekering als wind weggevaagd. Dan zitten we als een onbekeerd mens op aarde.

En als de Heere dan doortrekt en ons doet zien dat we in het paradijs al van Hem zijn afgeweken en dat we van onszelf nooit meer willen terugkeren en nooit meer kunnen terugkeren, dan

worden de Dordtse Leerregels zo waar. In hoofdstuk 3,4, artikel 4 staat: 'Overzulks zo worden alle mensen in zonde ontvangen, en als kinderen des toorns geboren, onbekwaam tot enig zaligmakend goed, geneigd tot kwaad, dood in zonden en slaven der zonde.' Zijn we het daarmee eens? Niet? Dan zijn we niet reformatorisch. Dan zijn we ook niet Bijbels. En het artikel vervolgt met: 'En willen en kunnen tot God niet wederkeren, noch hun verdorven natuur verbeteren, noch zichzelf tot de verbetering daarvan schikken, zonder de genade des wederbarenden Heiligen Geestes.'

Geliefden, dat gaan we inleven als we van alles afgesneden worden. Niet alleen van de wereld, want dat gaat nog wel. Dat kunnen we begrijpen. Maar als we afgesneden worden van onze werken, dan worden we in ons vlees geraakt. Dan worden alle vezels van eigengerechtigheid, van liefde doorgesneden, en dat is onze ondergang. Dat is ons verderf, en dat is nu juist ons behoud! Dan worden we onbekeerd, en dat is nu juist onze bekering. Want als we onbekeerd worden en alles verliezen, en het de Heere gewonnen geven en mogen buigen onder dat rechtvaardig oordeel Gods en we mogen het recht Gods toevallen, dan is het kwijt. Dan komt het nooit meer goed. 'Uit u geen vrucht meer in der eeuwigheid.' Maar dát is juist de bekering. Dat is ons behoud, want dan wordt het derde punt zo waar in uw leven, dat de waarachtige bekering, de ware bekering, een Goddelijke gave is.

3. De ware bekering is een Goddelijke gave

Want als u de dood en de hel voor ogen ziet, wat is het dan een eeuwig wonder dat de Heere een andere weg opent buiten uzelf. Die goede Weg, die smalle Weg, die rechte Weg, namelijk Jezus Christus en Die gekruisigd. Dan wordt de brede weg waardeloos. Dan worden onze vrome wegen waardeloos, maar dan wordt die ene Weg geopend, Jezus Christus en Die gekruisigd. Dat is een Goddelijke Weg. Die is geopend in de eeuwigheid voor verloren

mensenkinderen, voor zondaren die alles moeten verliezen om die ene Weg te mogen ontvangen. Dan is bekering een gave van God. Dan is bekering het werk van de Heilige Geest.

Als u zo buiten uzelf de zaligheid mag vinden in Jezus, komt er zoveel Goddelijke liefde en zoveel Goddelijke vrede en licht in mee, dat de Bijbel en uw weg opgehelderd worden. Dan krijgt u een verlicht verstand. En als de Heere u gaat terugleiden op het moment dat u Jezus mag kennen en u laat zien wat er gebeurd is in al die voorgaande tijd – hetzij dat het een jaar, hetzij het meerdere jaren geduurd heeft – dan zegt de Heere: ‘Daar leefde u voorheen, in de zonde. Daar heb Ik u opgezocht.’ Dan wordt het zo’n wonder, geliefden dat de Heere u heeft opgezocht. Want u voelt dan wel: Ik heb nooit naar God gezocht of gevraagd, ook al was ik nog zo oppassend. De Heere heeft naar mij gevraagd. De Heere heeft mij in het uur van de wedergeboorte levend gemaakt. Als we dan het terugleidende licht mogen ontvangen, en de Heere gaat ons tonen hoe we geweest zijn in al die tijd voordat we Christus mochten vinden, dan schamen we ons voor het aangezicht des Heeren. Geliefden, toen dat gebeurde in mijn leven, waren er twee zaken die zó helder werden. Het ene was: Toen ik opklom tot God en ik dacht dat ik al heel ver was en dacht dat ik bekeerd was, was ik het verst bij God vandaan. Dat maakte Gods Geest mij duidelijk. En er was nog iets. Toen ik mezelf zo goddeloos voelde en alles kwijt was, toen het onmogelijk was om bekeerd te worden, en ik in diepe nood en ellende voor God lag te bedelen, liet Gods Geest me zien dat ik het dichtst bij de zaligheid was.

Geliefden, zijn er onder ons rijken en verrijkten, die bouwen op alles wat geen God en Christus is? Dan bent u ver van God vandaan. Maar zijn hier nog van die ware goddelozen, die het leven niet meer in eigen hand kunnen vinden? Die zeggen: ‘Heere, ik ben alles kwijt. Het is bij mij onmogelijk om zalig te worden. En ik vrees dat het bij U ook onmogelijk is, want ik heb geen enkel

recht meer overgehouden. Ik heb alle rechten verloren. Ik ben des doods schuldig. Heere, bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn.’ Een ware bekeerde maakt van de plicht een gebed. Als er dan gezegd wordt: ‘Bekeert u’, dan zegt hij: ‘Och Heere, ik kan het niet en ik wil het niet. Heere, bekeer mij tot U, zo zal ik bekeerd zijn.’ Zijn er zulke goddelozen in ons midden? Zijn er die niet meer kunnen wandelen op de brede weg, maar die de smalle weg niet kunnen vinden? Voor wie Jezus zo verborgen is? Mocht de Heere u licht geven en u die enige en eeuwige Weg doen zien. Want Jezus zegt: ‘Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven.’ Die Weg is de juiste weg. Deze Weg leidt tot God, tot de zaligheid. Ja, die leidt tot de verzoening en de vrede met God. Als we daarop mogen zien, wat ligt er dan een zaligheid en een ruimte in. Wat zien we dan dat wij niets hebben en niets hoeven te verdienen. Uit ons hoeft niets te komen.

De rijkdom en de volheid liggen in God. Als de Goddelijke liefde in uw hart uitgestort wordt, dan ziet u dat die liefde er al van eeuwigheid is. U ziet dat deze liefde er was toen Christus geboren werd in Bethlehems stal. U ziet dat deze liefde van Christus er was toen Hij kroop in Gethsémané en daar leed voor Zijn Kerk. Die liefde was zo groot toen Hij Zich gevangen liet nemen en liet binden om Zijn volk los te maken. U ziet dat de liefde van Christus zo groot is dat Hij Zich liet veroordelen voor Kajafas als een Godslasteraar, opdat ik als Godslasteraar van dat rechtvaardige oordeel Gods bevrijd mag worden. Dan ziet u de grote liefde van Christus als Hij daar voor Pilatus staat, onschuldig, en dat Hij door de aardse rechter veroordeeld wordt. Als u dan met de ogen des geloofs op de Borg en Middelaar mag zien, dat Hij veroordeeld is geworden zodat u straks vrijgesproken kunt worden in het oordeel Gods, wat is zulk een Goddelijke liefde dan allesomvattend.

Dan is Hij mijn Liefste. Dan is Hij blank en rood, en draagt Hij de Banier boven tienduizenden. Dan is in Hem alles wat ik nodig

heb als arme zondaar, als onbekeerd mens, als Adamskind. Dan is alle zaligheid in Hem, dan kunnen we in onszelf niet roemen.

Alle roem is uitgesloten.
Onverdiende zaligheên,
Heb ik van mijn God genoten,
'k Roem in vrije gunst alleen.

Dan mag u zien: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. O wonder, u mag de Koning zien in Zijn schoonheid. Dan is het Koninkrijk in uw hart, dan is Koning Jezus in uw hart. Christus, de overste Leidsman en Voleinder des geloofs.

Christus als de eeuwige Koning. Want waar ligt de oorzaak van het kunnen dienen van God? In de eeuwigheid, in het welbehagen Gods. Door Zijn verkiezende liefde heeft God een volk uitverkoren tot de zaligheid. Zoals we lezen in Jeremia 31 vers 3: 'De HEERE is mij verschenen van verre tijden. Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.' God de Vader heeft in de eeuwige Vrederaad Zijn eniggeboren Zoon gesteld tot Borg en Middelaar, tot Hoofd van het genadeverbond, als de eeuwige Knecht des Vaders.

Christus als de gewillige Koning. Christus heeft in de eeuwigheid alles gewillig op Zich genomen, als de gewillige Knecht des Vaders.

Christus als de lijdende Koning. 'Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden' (Fil. 2:7). Hij heeft Zijn Vader als Knecht gediend. Hij heeft alles willen ondergaan. Hij heeft de zonden op Zich genomen, de straf gedragen, de toorn Gods, de vloek der wet, de helse aanvechtingen, de Godsverlatingen. Zo diep heeft Hij Zich willen vernederen. Totdat het volbracht was. En dat voor u, volk des Heeren.

Christus als de gehoorzame Koning. Hij is Zijn Vader in alles gehoorzaam geweest. Hij heeft de wet der liefde vervuld, Hij heeft de eer Zijns Vaders altijd verheerlijkt. Hij deed Vaders wil, zoals we lezen in Johannes 4 vers 34: 'Mijn spijze is dat Ik doe den wil Desgenen Die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbreng.'

Christus als de overwinnende Koning. Om Christus te kennen in Zijn verhoging. Dat Hij regeert en Overwinnaar is. Dat er altijd een kerk zal blijven. Welk een troost voor u en voor het nageslacht! Het welbehagen des Heeren gaat door Zijn hand gelukkiglijk voort.

Christus als de verzoenende Koning. Smeek of u in de verdere gangen van het genadeleven de verzoening met God mag ontvangen, op grond van de verdienste van Jezus Christus. Door de verzegeling des Heiligen Geestes. Om teruggebracht te worden in het Vaderharte Gods. Hoevelen van Gods volk voelen daarin hun hapers: dit te missen. Maar om nu te vragen: 'Wilt U mij verder leiden en leren.'

Christus als de dienende Koning. Tot eer van Zijn Vader. Als een Voorbeeld voor ons. 'O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk.' Hij is nooit onwillig geweest. Hij heeft altijd Zijn Vader gediend. Maar Hij ging ook onder Zijn discipelen staan met de voetwassing. Om zo Zijn volk aan te sporen tot ootmoed. Om Zijn discipelen en Zijn gehele Kerk te leren, zachtmoedig en nederig te zijn.

Wanneer u zo Christus als Koning in Zijn blankheid en reinheid mag zien, dan zingt de ziel: 'U al mijn liefde waardig schatten, wijl Gij mijn rechterhand woudt vatten.' En in dat zingen ligt het ware dienen van God. Om op Hem te steunen. En Hem lief te hebben.

Gemeente, wie van u mag de HEERE kennen en dienen? En hoeveel kent u ervan?

Dat is vrije, soevereine, eenzijdige genade. Daar ligt de rijkdom, want dan kan het nog voor iedereen. Gemeente, als we zelf op God aan moesten werken, kwam er niemand. U niet en ik niet.

Maar de Heere heeft Zelf een weg geopend. Hij grijpt Zelf Zijn Kerk en maakt hen zalig. Het is een Goddelijke gave.

En weet u wat het wonder is? Vanuit de liefde van God en vanuit die goedheid Gods wordt het hart vervuld met liefde, en komt er een begeerte in de ziel. Dan zegt u: 'Heere, U hebt zulke grote wonderen in mijn leven gedaan, maak me nu tot Uw dienst bereid en gewillig. Mag ik U uit dankbaarheid liefhebben en dienen? Wilt U dan geven dat de zonde geen vat meer op me zal hebben. Dat de wereld met al zijn begeerlijkheden me niet meer zal trekken, en dat mijn boze bestaan dat elke keer weer zondigt, eronder mag blijven. Heere, mag ik voortaan aan Uw hand wandelen? Heere Jezus, wilt U mijn zondige ziel steeds besprengen met Uw bloed, want dat is het enige middel tot vergeving van mijn zonden.'

We lezen zo in Gods Woord en in de Dordtse Leerregels dat, als de Heere dat in de ziel werkt, en deze bekering geeft als een Goddelijke gave, de ziel zich gaat bekeren en werken vanuit de kracht die God geeft. Hoe kan dat dan? Daar geeft de Heere Jezus Zelf een heel eenvoudig voorbeeld van in Johannes 15. Hij zegt: Het is net als met een wijnstok, een druivenstruik. Als een rank buiten de wijnstok is, komt er geen vrucht aan. Maar als de rank vastzit aan de wijnstok, komt er sap uit de wijnstok in de rank, en deze gaat vrucht voortbrengen. Zo is het ook in het leven van Gods volk. De ware Wijnstok is Christus. Als we door het geloof aan deze ware Wijnstok Christus verbonden mogen zijn, dan mogen we vruchten dragen van geloof en bekering.

Van wie zijn die vruchten? Van de tak? Nee, het zijn de vruchten van de Wijnstok. Als Gods kinderen vruchten mogen dragen, als zij zich mogen bekeren, dan is het niet uit hen, maar uit Jezus' volheid dat ze ontvangen hebben genade voor genade.

Het is een Goddelijk werk om dit in het hart te werken, maar het is ook zo'n Goddelijke liefde om de Heere daar de eer voor

te geven. Dan is het: Uit Hem, door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Dan komt er een begeerte om de Heere te dienen zonder zonde. Om Hem te dienen – niet in eigen kracht – maar om Jezus' wil. Om tot eer te leven van Hem, Die mijn ziel liefheeft, in Wie alle zaligheid te vinden is.

Wat is het dan bitter als u erachter komt dat in die bekering de tweemens in u leeft. Aan de ene kant is er de nieuwe mens die vanuit hartelijke liefde tot God en Christus leeft. Aan de andere kant is er de oude mens, waar Paulus van spreekt in Romeinen 7, waar de Heidelbergse Catechismus van spreekt in Zondag 33. Dan wordt zo iemand een tweemens. Geliefden, zitten hier zulke twee-mensen in de kerk die van de Heere deze nieuwe genade hebben gekregen? Die zo voelen dat de oude natuur steeds weer opspeelt? Weet u hoe het met zulke mensen is? Ze kunnen maar niet bekeerd worden. Ze blijven maar onbekeerd, terwijl anderen er misschien van zeggen: 'Die man, die vrouw, die jongen of dat meisje is een godvrezend iemand. Die leeft zo dicht bij de Heere.' En dat is ook zo, maar voor hun eigen waarneming zien dezulken de vuilheid die vanbinnen opborrelt. Dat doet zo'n smart, want de zonde doet de liefde Gods wijken. De zonden die zo bitter zijn, hebben Christus zo bitter doen lijden. Dan worden de zonden bitter, ziende op het lijden van Jezus. Hij heeft zo diep willen bukken en buigen. Hij heeft zo duur willen betalen voor hun zonden. Wat is het bitter om Hem dan weer aan te tasten en te wantrouwen in Zijn liefde.

Het ongelovige hart van dezulken denkt altijd verkeerd van de Heere. Dan komt er weer nieuwe smart. En wat is dan de bede? 'Heere, bekeer ons tot u.' Hoe verder u op de genadeweg komt, hoe meer dat gebedje gebeden wordt: 'Heere, bekeer ons tot U. En niet alleen mij, maar ook allen die om me heen leven. Heere, bekeer ons.' Dan draagt u ook de zielen van degenen die om u heen zijn mee in het gebed. Dan bidt u voor allen die aan uw hoede zijn toebetrouwd.

En als dan Jezus tot uw ziel spreekt: 'Ik ben uw Heil alleen. Ik heb alles volbracht. Zonder Mij kunt gij niets doen', dan mag u wel weer eens huppelen van zielenvreugd. Dan mag u zich verblijden in de bekering uit God, en dan zegt u: 'Het is zo'n Goddelijke, onverdiende gave!' Dan mag u alle eer weer geven aan de Heere, zoals we daarvan ook zullen zingen uit Psalm 68 vers 2:

Maar 't vrome volk in U verheugd,
Zal huppelen van zielenvreugd,
Daar zij hun wens verkrijgen;
Hun blijdschap zal dan, onbepaald,
Door 't licht dat van Zijn aanzicht straalt,
Ten hoogsten toppunt stijgen.
Heft Gode blijde psalmen aan;
Verhoogt, verhoogt voor Hem de baan;
Laat al wat leeft Hem eren;
Bereidt den weg, in Hem verblijd,
Die door de vlakke velden rijdt;
Zijn Naam is HEER' der heren.

Toepassing

Geliefden, de ware bekering is ten eerste een dure plicht. We zijn honderd procent verantwoordelijk.

Ten tweede is de ware bekering een grote onmogelijkheid. Het is dus honderd procent onmogelijk.

In de derde plaats is de ware bekering een Goddelijke gave. Dus voor honderd procent genade.

'Maar maakt deze leer geen zorgeloze en goddeloze mensen?' Deze vraag leefde al in de tijd van de reformatie. Die vraag leeft ook nu. Maakt de leer dat het een eenzijdig Godswerk is, geen zorgeloze en goddeloze mensen? Nee, gemeente, die leer maakt geen zorgeloze en goddeloze mensen. We zijn van nature zor-

geloos en goddeloos. Daarom misbruiken we deze leer. Daarom zeggen jongeren en ouderen: ‘Het is honderd procent Gods werk, het is genade.’ Dat is waar, geliefden, maar ik wijs u erop dat het ook honderd procent uw verantwoordelijkheid is. Dat betekent dat u nooit tegen de Heere kunt zeggen: ‘Ik kon niet bekeerd worden, want U hebt me niet bekeerd.’ Wat tasten we God aan als we zeggen: ‘Ik kan me niet bekeren. Ik ga de wereld wel in. Misschien dat de Heere me wel weer terughaalt.’ Dan spotten we met God. Dan kiezen we expres de brede weg. Dan zullen we straks ons loon ontvangen, het loon der zonde. Dat is het eeuwig verderf.

O, bekeert u, oude mensen, jongeren. Bekeert u! Als het werkelijk nood was in uw ziel, zou u niet zeggen: ‘Ik kan me niet bekeren, dus ik zie het wel.’ Nee, als het werkelijk nood is in uw ziel, dan zegt u: ‘Heere, ik heb in Uw huis gehoord dat ik mezelf niet kan bekeren. Ik wil het niet, maar U kunt het. Wilt U het werken in mijn ziel?’ En dat dan die levende klacht en nood gevoeld mag worden: ‘HEERE, bekeer ons tot U, zo zullen wij bekeerd zijn.’ Zitten hier zulke verdrukten, door onweder voortgedrevenen, ongetroosten, die alles geprobeerd hebben? Die maar opgebouwd hebben, maar bij wie alles is afgebroken? Die elke keer dachten dat ze vooruit zouden gaan, maar het gaat elke keer meer achteruit? Dan zegt de Heere door middel van het gedichtje van ds. Ledeboer:

Al ligt u verloren in zonde en schuld,
Uw hart en uw zinnen met onrecht vervuld;
Toch klinkt het u toe, zo nameloos teder:
Keer nochtans weder.

Geliefden, de woorden ‘keer nochtans weder’, mochten eens in uw hart dringen. Wie we ook zijn. Kinderen, jullie leven zonder God. Bekeer je, keer nochtans weder. Jonge mensen, jullie

leven zonder God. Keer nochtans weder. Ouderen, stokouden, als u nog zonder God leeft, keer nochtans weder. Maar als u van God stilgezet bent, en als u de Goddelijke inkeer, omkeer en wederkeer ontvangen hebt, dan zult u ook zeggen: ‘Dat gebedje “HEERE, bekeer ons” is mijn dagelijkse gebed.’

Mocht dan ook Gods volk in ons midden, die de bekeringsweg hebben mogen ontvangen, en die toch maar niet bekeerd kunnen worden, maar veel zien op Jezus en op Zijn bloed. Want daarin ligt de zaligheid, daarin ligt de vergeving, daarin ligt de rust.

Hier wordt de rust geschonken;
Hier 't vette van Uw huis gesmaakt;
Een volle beek van wellust maakt
Hier elk in liefde dronken.

Dan gaat u uzelf zo verfoeien in stof en as. Dan krijgt u een walg van uzelf en liefde tot Jezus. En hoe groter het walgen van uzelf, hoe groter de liefde tot Christus en God. Hoe dichter u bij de hemel bent, hoe meer u verlangt om van alles, van alle zonde en schuld verlost te zijn. Dan wordt het uw gebed: ‘Heere Jezus, U eist van ons dat we heilig zijn, maar heilig mij, ik moet heilig zijn als Gij.’ Om nu uit Zijn volheid weer te smeken als een bedelaar: ‘Heere, geef me toch genade. Ik kan niet verder komen.’ Wat is het dan een wonder als u mag zien dat de bekering ligt in zelfverfoeiing. Dat uw bekering ligt in ootmoed. Dat uw bekering ligt in het afsterven van de zonde. Een van onze oudvaders, Ridderus, zegt zo heel duidelijk: ‘Het doden van één begeerlijkheid is groter dank en lof voor God dan veel psalmen te zingen.’ Wat is ware dankbaarheid? Wat is God loven? Wat is de Heere eren? Veel zingen? Het mag weleens gebeuren dat Gods volk uit volle borst mag zingen en mag huppelen van zielenvreugd. Maar als ze nu in de weg der heiligmaking één begeerte vanuit Gods

genade mogen doden, en in liefde tot de Heere mogen wandelen, dan is dat meer waard dan het zingen van vele liederen en psalmen. Geliefden, laten we doorgaan met zingen. Het is geen verkeerde gewoonte. Maar wanneer wordt de Heere geëerd? In het doden en haten van de zonde en in het benodigen van Jezus' bloed. God wordt erin geëerd om maar veel tot de fontein van Jezus' bloed te gaan. God wordt erin geëerd om schuiling te zoeken in de wonden van Christus, en te zeggen: 'Heere, ik ben onrein, maar Uw bloed reinigt van alle zonden.'

Dat mogen we ook u nu verkondigen, wie u ook bent. 'Bekeert u', al bent u door eigen schuld nog zo ver van de Heere af, of in uw waarneming. Dan roept de Heere u nochtans toe: 'Gij nu hebt met vele boeleerders gehoereerd, keer nochtans weder tot Mij, spreekt de HEERE.' Geliefden, de Heere roept u nog. U hoort Zijn stem nog uit Zijn Woord. Verhard uw hart dan niet, maar laat u leiden. 'Bekeert u tot Mij, en u zult leven.' Want in Jezus is het leven.

Amen.